

A A R H U S T E A T E R

AARHUS TEATER

Direktør Allan Fridericia

Teatersekretær Jesper Gottschalch

Sæsonen 1964-65

ALEKSANDER OSTROVSKIJ

A. N. OSTROVSKIJ

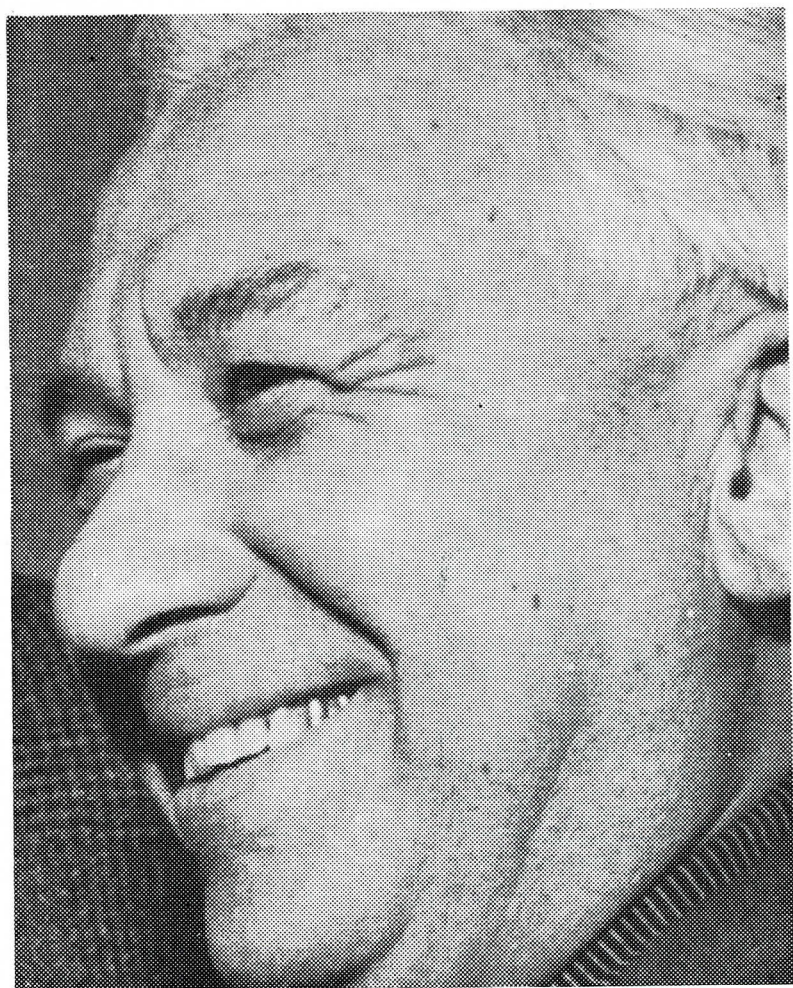
1823–1886

Ostrovskij fødtes i Ruslands hjerte, Moska, hvor han levede det meste af sit liv. Han begyndte som jurist og fik som kancelliskriver lejlighed til på nærmere hold at stifte bekendtskab med de menneskelige svagheder og nederdrægtigheder. Det var ikke mindst købmandsstandens mindre fine transaktioner, han senere tog op til en kritisk behandling, hvad der dengang var noget ganske nyt. Hans ubarmhertige blottelse af tyranniske og pengegridske husfædre, snu krambodssvende, hensynsløse svindlere m. m. skaffede ham da også et så grundigt had fra købmandsstandens side, at endog politifølgelse blev resultatet. Hans liv var i øvrigt rigt på vanskeligheder – men trods tilsidesættelse, økonomiske kampe og svigtende helbred evnede han dog at skabe en produktion, der omfatter ikke mindre end et halvt hundrede værker, og endelig opnåede han at blive leder af det kejserlige teater i Moskva.

Ostrovskij er først og fremmest repræsentant for det realistiske skuespils gennembrud i Rusland. Hans mest uforsonlige og ondeste karakterer minder ikke så lidt om Gogols geniale karikaturer, men denne barske side giver dog på ingen måde helt billedet af denne afslørende menneskekender, som har talrige farver på sin palet. Stoffet til sine skuespil hentede han ofte fra russiske hjem, og med forkærlighed skildrer han gammelrussisk sæd og skik, ligesom han er en af de fineste kendere af det russiske sprog og dets righoldige udtryk. Selv stykkernes titler fremtræder ofte i form af kendte nationale ordsprog og sentenser som f. eks. *En gammel ven er bedre end to nye, Når hjemlige hunde slås, skal fremmede holde sig væk* eller *I enhver vismand er der enfoldighed nok*.

Ostrovskij's udgangspunkt er tydeligt nok det klassiske ideal, han vil ligesom Holberg og Molière forbedre sæderne gennem latter. Hans figurer er da også på en vis måde rene, ukomplicerede typer, ligesom hans dramatiske teknik nærmest må betegnes som klassisk. Det igangsættende eller ligefrem handlingsfremmende moment i hans stykker kan ligesom i de gamle komedier være meget løst motiveret, og personerne udtrykker sig ofte i lange monologer. Samtidig er han imidlertid et typisk barn af realismen med dens udprægede sans for nye typer – for hele det småborgerlige niveau – skildret med en ny sanddruhed.

Foruden det satiristiske skuespil, som er særlig rigt repræsenteret i hans produktion, dyrkede Ostrovskij også den tragiske genre – hertil hører bl. a. et af hans mest opførte stykker *Uvejret* (1860). At Ostrovskij også mestrede det poetiske skuespil, viser han i aftenens forestilling *Lille prinsesse Snefnug* (1872), hvis handling hviler på gamle russiske sagn, og hvori digteren udtrykker sig i klangfulde, musikalske vers

SERGEJ MAJOROV

ET LIV I TEATRETS TJENESTE

Sergej Arsenjevitj Majorov, der betragtes som en af Sovjetunionens fineste og mest alsidige sceneinstruktører, har tilbragt hele sin voksne alder i teatrets verden, og han kunne for nylig fejre sit 40-års jubilæum som teatermand.

Da han som tyveårig i 1923 kom ind ved Ungdommens Studiescene i Moskva, gav han sig straks i lag med højst krævende og komplicerede opgaver. For blot at nævne et enkelt eksempel satte han den forgudede digter Aleksander Bloks sceneværk, »*Kongen på pladsen*«, op med så stor dygtighed, at selve Meyerhold valgte ham som sin assistent og personlige elev, og allerede som treogtyveårig fik Majorov betroet den ansvarsfulde opgave at overtage pladsen som teaterchef og sceneinstruktør på det russiske teater i oliebyen Baku ved det Kaspiske hav, nær den persiske grænse. Her opbyggede han faktisk hele teaterverdenen i den halvorientalske sovjetrepublik Azerbajdzjan, idet han ikke indskrænkede sig til at iscenesætte stykker på sit eget teater, men i vid udstrækning hjalp de nye nationale scener i Baku og de andre azerbajdzjanske byer med opsætningen af forestillinger som *Hamlet*, *Othello*, *Eugen Onegin* og mange andre. I alt nåede Majorov i sin Baku-tid at sætte mere end 50 forestillinger op.

I 1937 vendte Majorov tilbage til Moskva, hvor han en kort tid arbejdede hos sin gamle læremester Meyerhold, inden han overtog ledelsen af Lesja-Ukrainka-teatret i den ukrainske hovedstad Kijev. Opholdet i Kijev blev dog ikke af lang varighed, for i 1939 blev han kaldt til stillingen som chefinstruktør for Revolutionsteatret i Moskva – det nuværende Majakovskij-teater.

I krigens dystre år fik Majorov sit livs største og mest ærefulde opgave: I 1943 blev han af Sovjetunionens kulturministerium sendt til Stalingrad for dér, på denne historiske slagmarks ruiner at opbygge et teater fra bar bund. Under utroligt vanskelige forhold lykkedes det Majorov at løse den

gigantiske opgave så godt og så hurtigt, at han allerede på årsdagen for byens befrielse havde premiere på et stykke af Jurij Tjapurin, der for øvrigt handlede om heltene fra Stalingrad. Det var ved denne premiere, den engelske konge, Georg den Sjettes gyldne æressværd blev overdraget til heltebyen Stalingrad, og et stort antal af de soldater og officerer, der havde udmærket sig i kampene, blev foran tæppet dekoreret med høje ordener.

Sergej Majorov blev ved sit teater i Stalingrad, indtil det var i god gænge – det betragtes stadig som et af Sovjetunionens bedste – men i 1945 gik turen atter til Moskva, hvor en ny opgave ventede: Oprettelsen og skabelsen af et nyt teater, nemlig Moskvas Dramatiske Teater.

Her virkede han i tolv år, indtil han i 1957 blev knyttet til Lenin-Komsomol-teatret i Moskva for senere, 1960, at overtage posten som chefinstruktør ved sit nuværende teater, Gogol-teatret.

I 1955 iscenesatte Sergej Majorov med stor succes Aleksander Ostrovskijs »*Uvejret*« på Svenska Teatret i Helsingfors, og tilfældet har villet, at hans næste gæsteoptræden uden for Sovjetunionen også skulle blive en forestilling af den nyere russiske dramaturgis store klassiker, »*Lille prinsesse Snefnug*«.

For mange år siden har Majorov arbejdet med »*Lille prinsesse Snefnug*« på Studiescenen, men den forestilling, han viser det danske publikum, har intet tilfælles med dette ungdomsarbejde. Hans forestilling på Århus Teater er formet på stedet i nøje overensstemmelse med teatrets rige muligheder, og han hævder, at »*Lille prinsesse Snefnug*« næppe nogen sinde før har været spillet i en så alsidig og fyldig skikkelse som her.

For sin indsats i kunstens tjeneste har Sergej Majorov modtaget adskillige udmærkelser. Han er blandt andet den Russiske Republiks æreskunstner og æreskunstner i den Azerbajdzjanske Sovjetrepublik.

Erik Horskjær.

Lille prinsesse Snefnug

Lille prinsesse Snefnug indtager en ganske særlig plads i Aleksander Ostrovskjis dramatiske produktion. Medens alle hans øvrige stykker er hentet lige ud fra den robuste russiske virkelighed, er *Lille prinsesse Snefnug* et eventyrspil, der har taget sine motiver fra den russiske folkedigtnings rige skatkammer, dog uden at man kan pege på noget bestemt folkeeventyr, der helt svarer til digterværket.

Tilsyneladende er gangen i stykket ganske enkel: Fader Frost og Skønne Vår – vinteren og sommeren – har sammen fået en datter, Lille prinsesse Snefnug. Barndommen har hun tilbragt hos faderen i sneens og kuldens rige, men da hun vokser til, vågner i hende trangen til at lære menneskenes tilværelse at kende. Fader Frost vil nødigt slippe sin datter, for han véd, at hvis solens stråler rammer hendes ishjerte, må hun gå til grunde. Skønne Vår overtaler ham alligevel til at give pigen fri, således at hun skal bo hos jævne, fattige mennesker i landsbyen uden for kongens by i eventyrlandet Berendejev.

Snefnug kommer til at bo hos Skjorteløs og hans kælling. Hendes tilsynekomst i landsbyen forårsager megen kiv: De unge karle søger efter tur hendes gunst, men forlader hende atter – hun ejer ikke evnen til at elske. Pigerne er vrede over, at karlene har svigtet dem, og der er blevet uvenskab mellem de to køn. Også storbonden Murasj's smukke datter, Kupava, der har vundet en frier – den rige købmandssøn Mizgir, rammes af den almene ulykke. Den overlegne og selvsikre Don Juan falder for Snefnugs fortryllelse og svigter sin Kapava.

Snefnugs modstykke er hyrden Lelj, et naturbarn, en digter, som med sine sange tiltrækker alle kvinder, selv statsministerens fornemme frue, Skønne Helene.

Landets gode og vise konge er dybt bekymret over, at Solen har straffet hans rige, og han beordrer, at alle de unge

Erik Horskjær

midsommerraften skal mødes i den hellige skov og ved deres forening mildne gudens vrede.

Da Mizgir vil påtvinge Snefnug sin kærlighed, flygter hun i rædsel for ham. Men hun føler selv, at hun mangler noget meget vigtigt, og anråber sin moder, Skønne Vår, om at få et varmt, menneskeligt hjerte.

Skønne Vår åbenbarer sig og lægger sin blomsterkrans om datterens hår, skønt hun kender Fader Frosts skæbnesvangre trussel: Hvis Lille Snefnugs hjerte af is smelter, må hun dø...

I dette enkle eventyr har Ostrowskij nedlagt en stor humanistisk tanke, hvis åbne dristighed må forbløffe enhver, når man husker, at det er skrevet og opført for halvfems år siden.

Uden kærlighed er livet ikke muligt – alt levende må elske. Mangel på kærlighed er årsag til store ulykker for menneskene, og selv en kort stund af ægte kærlighed er det værd at betale for med livet.

Kærlighedens kilde er selve naturen ... den lille prinsesse Snefnug's hjerte var koldt, indtil Skønne Vår – naturen –

skænkede hende kærlighedens gave. Før var hun kun et naivt barn uden dybe følelser, men nu var hendes tid kommet: Hendes hjerte vågnede, og hun forvandlede med ét slag til kvinde. Hun fattede det skønne og ophøjede i det, der tidligere kun havde vakt hendes afsky.

Derfor er det, at Ostrovskij efter Snefnug's sidste møde med moderen, der indvier hende til elskov, lader hende møde netop verdensmanden Mizgir, der før fremkaldte rædsel i hende, og ikke hyrden Lejl, der i langt højere grad er hendes ligemand. Hendes pludselige passion for Mizgir skal vise, hvor store ændringer kærligheden fremkalder i et menneske. Uden tøven ofrer Snefnug sit liv for at opleve blot en kort stund af kærlighed, og hun takker sin mor for kærlighedens gave.

»... *Jeg elsker, og jeg smelter i kærlighedens søde fryd*« ... og hendes rene, uforsfækkede kærlighed forvandler også i bund og grund den overlegne og selvsikre forfører Mizgir, der hidtil har kunnet få enhver kvinde, han blot pegede på, men i virkeligheden, som i stykket, har jaget efter flygtige ånder. Da han oplever den ægte kærlighed og straks efter mister sin elskede, er livet ikke mere værd for ham at leve.

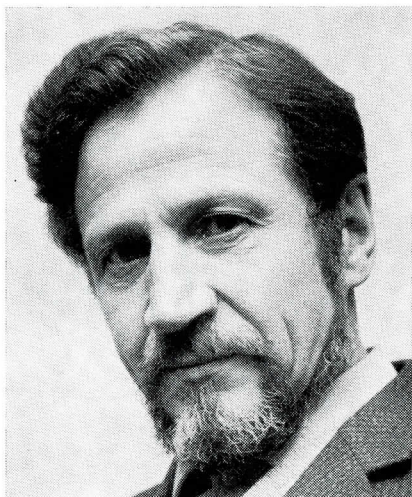
Dette kærlighedens evangelium forkyndes i »*Lille prinsesse Snefnug*« i mange variationer og med megen underfundighed og lune. Stykkets egenartede stemning, der rummer så meget specielt russisk forenet med almen meneskelighed, understreges af Tjajkovskijs musik, der er skrevet til førsteopførelsen på Bolshoj Teater i Moskva den 11. maj 1873.

»*Lille prinsesse Snefnug*« er et centralt stykke i den russiske dramaturgi, og det meget krævende skuespil har gang på gang fristet instruktørerne. Det spilles også som opera med musik af Rimskij-Korsakov, og i november 1963 havde det i Moskva premiere som ballet med koreografi af Vladimir Burmeister til Tjajkovskijs fortryllende musik.

E. Horskjær.

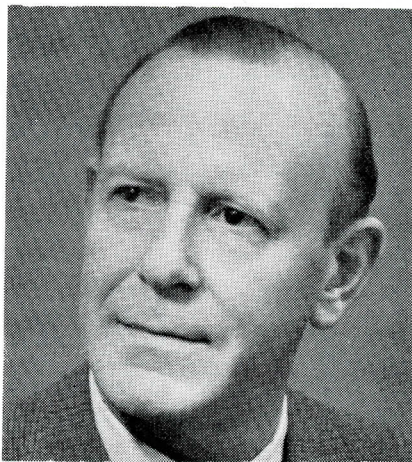
Helle Halding
– Skønne Vår

Gert Bastian
– Bedstefar Frost

Kurt Westi
– Hyrden Lelj

Bjarne Forchhammer
– Bermata

5. forestilling sæsonen 1964–65

ALEKSANDER OSTROVSKIJ

Lille prinsesse Snefnug

et forårseventyr i prolog og tre akter

Musik af P. I. TJAJKOVSKIJ

Oversættelse: ERIK HORSKJÆR

Isenesættelse: SERGEJ MAJOROV
RSFSR's og Azerbajdzjanske SSR's æreskunstner
Førsteinstruktør ved Gogol Teatret, Moskva

Assisteret af *Erik Horskjær* og *Mads-Peter Neumann*

Kunstnerisk medarbejder: *Erno Müller*

Aarhus By-Orkester under ledelse af *Per Dreier*, alternerende
med *Arvid Andersen*

Medlemmer af Den skandinaviske Ballet
i koreografi af *Elsa Marianne von Rosen*

Dekorationer: *Jens-Anker Olsen* - Kostumer: *Maria Deleuran*

Personerne:

Skønne Vår	<i>Helle Halding</i> (som gæst)
Bedstefar Frost	<i>Gert Bastian</i> (som gæst)
Lille prinsesse Snefnug	<i>Ulla Britta Jørgensen</i>
Skovånden Lesjij	<i>Erling Dalsborg</i>
Skjorteløs	<i>Børge Hilbert</i>
Hans Kælling	<i>Marie Brink</i>
Lelj, en hyrde	<i>Kurt Westi</i> (som gæst)
Kongen	<i>Paul Smyrner</i>
Skønne Helene	<i>Tove Maës</i>
Bermata, kongens højre hånd ..	<i>Bjarne Forchhammer</i> (som gæst)
Mizgir, købmandssøn	<i>Troels Munk</i>
1. nar	<i>William Kisum</i>
2. nar	<i>Ejner Hans Jensen</i>
1. herold	<i>Bent Børgesen</i>
2. herold	<i>Jørgen Green</i>
Kupava } Malusja } Raduska }	Snefnugs veninder { <i>Inger Gleerup</i> <i>Bende Harris</i> <i>Birgit Espersen</i>

Kurilko	} Snefnugs	{	<i>Preben Ravn</i>
Malysj			<i>Bent Conradi</i>
Brusilo			<i>Jørgen Fønss</i>
Murasj			<i>Valdemar Brodthagen</i>
Berendejeren			<i>Karl Gustav Ahlefeldt</i>
Den blinde Gusli-spillers for-			
sanger			<i>Henning Hemmer Pihl</i>

Endvidere medvirker fastelavnsfolk, Gusli-spillere
og folk fra eventyrlandet Berendejev

Medvirkende fra Den skandinaviske Ballet

Elsa Marianne von Rosen

Marianne Kruuse, Ulla Kieratz, Vivian Kongsbak,

Olga Niemczynska og Elisabeth Hoff

Handlingen

foregår i eventyrlandet Berendejev i forhistorisk tid

Prolog: Midnat på det røde Bjerg i nærheden af hoved-
staden Berendejev

1. akt: I hovedstaden uden for voldene
2. akt: I kongens palads
3. akt: Om aftenen i fredskoven og tidlig morgen i Jarilo-
dalen

Længste ophold efter 1. akt

Overregissør: *Harald Meller* – Regi: *Frode Sørensen*

Scenemester: *Aage Rishøj*

Belysningsmester: *Carl E. Andreassen*

Frisør: *Caroline Nielsen*

Forestilling slut ca. 23,00

Bedstefar Frost's monolog

Jeg vil strejfe i vinterhvid rus
om de fornemmes hus.
Jeg vil knirke i port og i dør,
jeg vil fryse mig ør –,
hvilken fryd,
som aldrig, aldrig før!

Ud fra skoven på vejens knirkende spor
iler slæden på hjemfærden tungtlæst, stor,

Jeg vil styre dens færd,
løbe kaldende foran enhver,
og på markernes hegn
skrive rimfrostens tegn –
brede tågens slør,
over nathimlens dyb tænde nordlyset.

Jeg vil splitte min krop
i et strålebundt op!
I utallige søjler af farveskær
kan man se mig dér.
Og se søjlerne trænges og drejer sig,
så at sneen bli'r lysende rød
i sit skød
af den glød –
enten blå eller grøn eller gyldengul.

O, du glædesstund!
smil om mund!
Sød og salig stund!

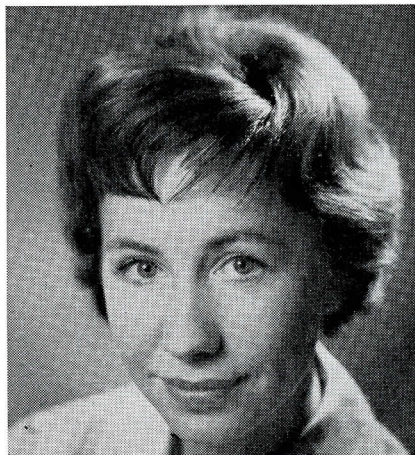
Hvilken fryd, hvilken fryd!
Hvilken fryd, en fryd,
ja, hvilken fryd!

Troels Munk
– Mizgir

Ulla Britta Jørgensen
– Lille prinsesse Snefnug

Tove Maës
– Skønne Helene

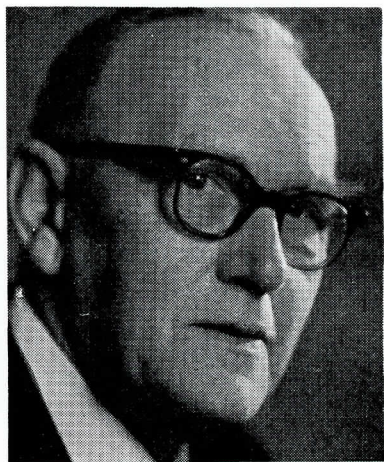
Erling Dalsborg
– Skovånden Lesjij

Marie Brink
– Skjorteløs' kælling

Børge Hilbert
– Skjorteløs

Valdemar Brodthagen
– Murasj

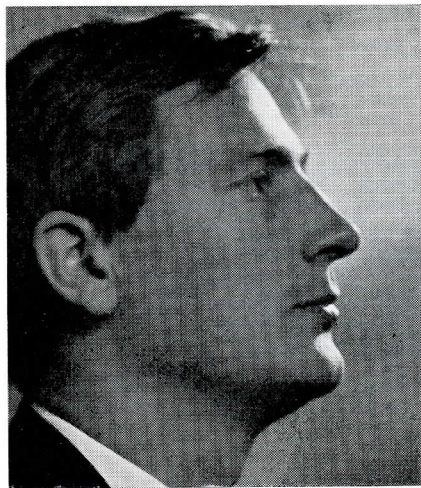
Inger Gleeup
– Kupava

Erno Müller

Elsa Marianne von Rosen

Per Dreier

Arvid Andersen

Den skandinaviske ballet

lagde i vinteren 1960 ud på sin første tourné, og planerne strakte ikke længere end til denne ene forestilling. Selve opgaven, at præsentere et klassisk balletensemble med nordiske kunstnere i provinsen, var usædvanlig. Resultaterne blev ikke mindre usædvanlige: programmet blev gentaget følgende efterår, og ensemblet nåede at give 115 forestillinger med »*Sylfiden*«, »*Irene Holm*« og »*Truffaldino*«. Alle tre arbejder genopsattes andet steds: Elsa Marianne von Rosen genskabte sin »*Irene Holm*« for Den kongelige Ballet og for TV, hun indstuderede sin udgave af Bournonvilles »*Sylfiden*« i Ballet Rambert, London, og for den nationale ballet i Santiago, Chile, og Ivo Cramèr nyopsatte »*Truffaldino*« med Den norske Operas dansere.

Den skandinaviske Ballet havde dermed vist sin eksistensberettigelse, og i de fire forløbne år har ensemblet udfoldet en betydelig aktivitet. Bournonvilles »*Festen i Albano*« blev indstuderet, Elsa Marianne von Rosen skabte en lang række værker f. eks. »*Helios*«, »*Der var engang*«, »*Teenagers*«, »*Varierende Baser*«, Ivo Cramèr satte sin »*Romantisk suite*« i scene, og ensemblet indstuderede store afsnit af Petitpas og Bournonvilles balletter, gav Bartholins »*Symphonie Classique*« og frelst et stort divertissement fra Hans Becks »*Den lille havfrue*« fra forglemmelse.

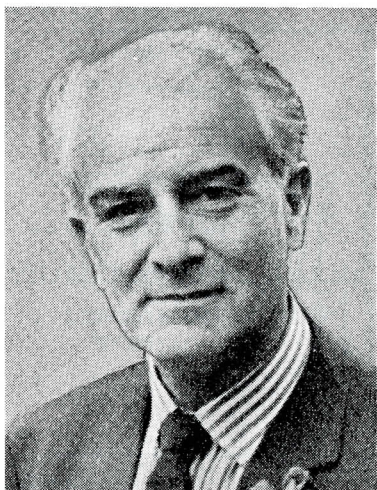
Men den kunstneriske indsats blev gennemgående skabt på trods af de ydre vilkår! Det lykkedes ikke at skabe et ensemble, der gav kunstnerne regelmæssigt arbejde. Under disse omstændigheder er det forståeligt, at en hel del af det unge ensembles talentfulde dansere søgte sikrere engagementer. I dag er det forvavsende at se, hvorledes adskillige af dem har nået store positioner udenlands. *Lone Isaksen* er solist i Harkness-balletten (USA), Århus-drengen *Egon Madsen* er blevet berømt solodanser i Tyskland, hvortil kommer, at Det kgl. har engageret en række af danserne.

For den skandinaviske Ballet betyder aftenens optræden en ny landvinding: gennem deltagelsen i Aarhus Teaters opførelse af »*Lille prinsesse Snefnug*« glider det unge ensemble på en naturlig måde ind i en teaterforestilling.

På baggrund af den centrale stilling, dansen er kommet til at indtage i vor tids teater, tør man tro, at der hermed åbner sig muligheder, som i lige høj grad vil tjene kommende forestillinger, kunstarten ballet og – publikum.

Aarhus Teaters næste forestilling

Erling Schroeder

Instruktør Erling Schroeder er i fuld gang med indstuderingen af *Stakkels Bitos*, et af Jean Anouilh's betydningsfuldeste nye stykker, der får skandinavispremiere på Aarhus Teater i begyndelsen af januar. Stykket afslører en umådelig psykologisk forståelse og står som et opgør med vor tid på en måde, som sikkert kun en gallisk forfatter formår. I *Stakkels Bitos* drives der et åndfuldt dobbeltspil mellem nutidsmennesker og de store navne fra den franske revolution, som enhver af de førstnævnte personer identificeres med. I forestillingen medvirker bl. a. *Gunnar Lemvigh* og *Eduard Mielche* som gæster samt *Hanne Ribens*, *Tove Maës*, *Elin Reimer*, *John Hahn-Petersen*, *Erno Müller*, *Gyrd Løfqvist*, *Troels Munk*, *Asger Bonfils*, *Lars Luøe*, *Jørgen Fønss* og *Erling Dalsborg*.

DET KONGELIGE TEATER

Repertoiret for december-januar 1964-65

SKUESPIL

William Shakespeare: *Julius
Cæsar*

William Shakespeare: *Hellig-
trekongersaften*

Eugene Ionesco: *Kongen skal
dø*

Bruun Olsen/Finn Savery:
Teenagerlove

Henrik Hertz: *Sparekassen*

Arthur Miller: *Efter synde-
faldet*

Aug. Strindberg: *Gustav III*

Ludvig Holberg: *Erasmus
Montanus*

OPERA

Mozart: *Bortførelsen fra
Seraillet*

Carl Nielsen: *Saul og David*

Pietro Mascagni: *Cavalleria
Rusticana*

Kurt Weill/Bert Brecht:
Mahagonny

C. W. von Gluck: *Ifigenia på
Tauris*

Humperdinck: *Hans og Grete*

Mozart: *Tryllefløjten*

BALLET

Elsa Marianne von Rosen/
Hugo Alfvén: *Jomfrukilden*

Balanchine/Georges Bizet:
Symfoni I C

Frederick Ashton/Ferd. Herold:
La fille mal gardée

Saint Georges, Theophile
Gaurier, Coralli: *Giselle*

Mogens Winkel Holm/Eske
Holm: *Tropismer*

P. I. Tjajkovskij: *Svanesøen*

Balanchine/Chabrier: *Borée
Fantasque*

Flemming Flindt/Delerue:
Enetime

ODENSE TEATER har haft premiere på julekomedien *Nøddebo Præstegaard* i Ole Larsens iscenesættelse. De tre studenter spilles af *Anker Taasti* (Gamle), *Ole Ishøy* (Corpus Juris) og *Klaus Pagh* (Nicolaj). Hans Schreiber dirigerer de hyggelige julesange.

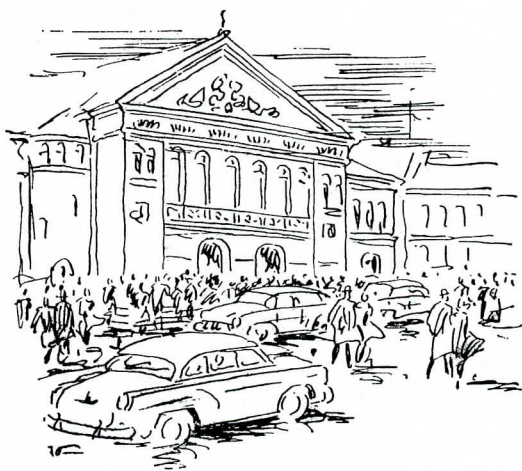
Nytårsaften er der premiere på Stephen Sondheims festlige musical: *Der skete noget sjovt på vej til Forum*. Forfatteren har hentet inspiration til dette musikalske festfyrværkeri i Plautus' komedier, hvor intriger og forvekslinger afløser hinanden i en champagnestemning, der skulle egne sig til nytårspremiere. Iscenesættelsen forestås af Erik Bidsted og Kai Wilton, Jens Louis Petersen har taget sig af oversættelsen, og i hovedrollerne medvirker blandt andre *Preben Neergaard*, *Preben Borggaard*, *Jytte Elga Olga* og *Christian Glatved*. Dekorationer og kostumer lavet af Henrik Bloch, og den musikalske ledelse har Hans Schreiber.

AALBORG TEATER opfører *Vilanden* med *Lone Hertz* indtil den 15. december. Så er man nået frem til teatrets juleforestilling, *Dyrene i Hakkebakkeskoven*. – Thorbjørn Egner's henrivende komedie får premiere ca. 17. december. Thorbjørn Egner udfører selv dekorations- og kostumeskitser. Dekorationerne forarbejdes på teatrets malersal af Togo Esben og kostumerne på teatrets skræddersal af Dora Jappe. Aalborg By-Orkester medvirker. Forestillingens instruktør er Karen Marie Løwert, og balletmester Børge Ralov er engageret til at iscenesætte dansene og de festlige optrin. For at tilfredsstille og glæde den del af publikum, der stadig morer sig over de gode gamle operetter, har man valgt at opføre *Styrmand Carlsens Flamme*, der får premiere i begyndelsen af januar. De to mandlige hovedroller – henholdsvis Styrmand Carlsen og Kaptajn Hammer – vil blive spillet af den populære *Louis Miehe-Renard* (som gæst) og *Eik Koch*. Som den morsomme Sydhavsdronning vil man få *Carla Hansen* at se. – I øvrigt medvirker så godt som hele Aalborg Teaters personale samt et kor af statister og dansere. Forestillingen iscenesættes af Ole Walbom, og Aalborg By-Orkester medvirker også til denne forestilling.

Husk!

De kan gå i Aarhus Teater
for ca. halv pris
ved køb af 6 billetter
i Jydsk Folkescenes serie C og D
hvor De valgfrit kan benytte
2 billetter til hver forestilling
En god gaveidé

Kan købes hele sæsonen

Spørg billetkontoret – Telf. 2 26 22